

samlingen har sat sig paa den Grundsaetning, ikke at opgive Noget af Grundloven uden det, som er en aldeles noevendig Folge af Fællesforfatningen. Det er sandt, at det, som har foranlediget Grundlovsforandringen, er den Noevendighed, som er opstaaet derved, at den paa den Tid, da Grundloven blev udarbejdet, paataenkte ubelukkende Forbindelse mellem Danmark og Slesvig ikke kunde tilveiebringes, hvilket ogsaa af Kongen blev forudsat, da han bekræftede Grundloven, og tog Forbehold med Hensyn til Slesvig. Men, uagtet Anledningen til de Grundlovsforandringer, der nu ere komne under Spørgsmaal, ligger i den Forandring i Forholdene mellem de forskjellige Statsdele, som senere er foregaaet, saa er det dog, idet mindste forekommer det mig saa, naturligt, at man bør benytte den Leilighed, som der nu er til at gjøre Forandringer i Grundloven, til ogsaa at gjøre andre Forandringer deri, som maatte findes hensigtsmæssige, da Grundlovsforandringer ere saa saare vanskelige og optage saa megen Tid. Det er det, Regjeringen har paataenkt ved ikke at indskrænke Grundlovsforandringerne til de Bestemmelser, som vare øiensynlig og umiddelbar noevendige, for at den Forbindelse imellem Statsdelene, som er noevendig, kunde tilveiebringes. Det viser sig vistnok ogsaa, at der er Meget, som ikke med logisk Noevendighed følger af denne Statsforbindelse, som der dog kunde være god Grund til at forandre, fordi det hele Forhold dog faaer en meget betydelig Forandring derved, at den danske Rigsdag bliver indskrænket til en Rigsdag for Kongeriget's særegne Anliggender, hvorved jeg blot vil bringe i Erindring, at Rigsdagen skal holdes hvert Aar efter den Bestemmelse, der er tagen her i Thinget, hvilket jeg troer vil være mindre noevendigt, naar dens Forretninger blive af mindre Omfang, og det vil være yderst besværligt med Hensyn

til de flere repræsentative Forsamlinger, der skulle holdes; thi det maa erindres, at der foruden den danske Rigsdag ikke blot skal holdes repræsentative Forsamlinger i de forskellige Hertugdømmer, men ogsaa, hvad der er det Vigtigste, holdes en Fællesforsamling, hvori naturligvis Mange af de Mænd, der have Sæde her paa Rigsdagen, ville komme til at tage Deel. Naar den ærede Folkethingsmand for Maribo Amts Ade Valgfreds (Mourad) har paaberaabt sig, at det ikke er uden god Grund, at man i § 4 i Grundloven har med Hensyn til en vis bestemt Forandring foreskrevet en Garantie, som skulde hentes i det store Antal, der stemte derved, og man derimod har med Hensyn til andre Grundlovsforandringer i § 100 søgt Garantie i den længere Tid og de flere Former, der skulle iagttages, saa er jeg dert fuldkommen enig, og, uagtet § 4 i Grundloven har givet Anledning til en Mængde Vanskeligheder, saa er det i sig selv velbetænkt, at der ikke skulde være flere Rigsdage til at tage en Beslutning som den omhandlede, men derimod een Rigsdag, som med en overveiende Pluralitet tog denne Beslutning. Om Tallet maa see dog ikke var sat for høit, er et noget andet og os nu i enhver Henseende ligegyldigt Spørgsmaal; men saa rigtigt Principet ogsaa er, at man i § 100 har søgt Garantie i, at der holdes flere Forsamlinger, troer jeg dog, at det maa indrømmes, at denne Garantie haves paa en tilbørlig Maade, selv naar § 100 omændres saaledes, som Regjeringsudkastet indeholder. Den ærede Taler har selv udvirket, hvad der ogsaa ligger til Grund for Regjeringens Udcast, at det er Hovedsagen, at det er en nyvalgt Forsamling, som maa samtykke i, hvad der forhen er besluttet; men han studer ogsaa, at der ligger nogen Garantie i, at der foruden den holdes to Forsamlinger, uagtet de kunne gaae ud af samme Valg.